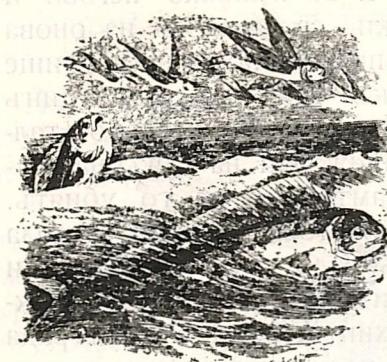

Когато сѫ спокойни, дългоперкитѣ — риби хвѣркатъ увѣreno като птици. Но уплашатъ ли се отъ нѣщо, изгубватъ равновѣсие и падатъ въ водата.

По-голѣмата часть отъ врѣмето си дългоперкитѣ прѣкарватъ въ вѣздуха: ловятъ мухи и др.

насѣкоми, или пѣкъ се спасяватъ отъ нѣкой свой врагъ, който ги е подгонилъ въ морето. Тѣкмо що се отървали отъ единъ свой неприятель, ето че наливатъ на други още поопасенъ. Врагове имъ сѫ разнитѣ *грабливи* птици, които ги чакатъ

край брѣга или надъ морскитѣ вѣлни. Щомъ дългоперкитѣ подхвѣркнатъ, грабливите птици се нахвѣрлятъ съ лакомство върху имъ. Тѣ се хранятъ само съ хвѣркати риби.

Нощемъ дългоперкитѣ често падатъ на параходитѣ или въ лодкитѣ, привлечени отъ свѣтящия тамъ огнь. Така тѣ често самички отиватъ и ставатъ готова храна на изгладнѣлите моряци.

